

reduceres til i Alt ca. 6 Mill. Kr. Flertallet stønner derfor ikke rettere end at der, naar Mindretallet foreslaar 3 Mill. Kr. dækkede ved en Formue- og Indtægtsstat, bliver en Rest af ca. 3 Mill. Kr., som vil forblive udættet.

Flertallet kan imidlertid aldeles ikke tilraade at dække en Afgang af 3 Mill. Kr. i Toldindtægterne ved en Formue- og Indtægtsstat, idet dette efter Flertallets Overbevisning vil paaføre Befolkningen en forøget Skattebyrde og derhos fremkalde en stærk Uvilje imod den hele Reform. Det er en Illusion at tro, at en Nedsættelse af Toldafgifterne med 3 Mill. Kr. vil bevirke en tilsvarende Nedsættelse af Varepriserne. Som det paa mange Punkter er godtgjort for Kommissionen, forvinder Tolden eller en Del deraf, saa at sige i Handelsomkostninger, Mellemhandlerfortjeneste og paa anden Maade, saa at en Ophævelse af Tolden ikke eller dog ikke fuldstændig vil komme Forbrugerne til Gode. Det tør derfor bestemt siges, at en Dækning af en Nedgang i Toldindtægterne paa 3 Mill. Kr. med et tilsvarende Beløb i direkte Skat vil føles af Befolkningen som en forøget Skattebyrde.

Selv om dette ikke maatte vise sig at være Tilfældet, vil en Toldreform, der købes med Paalæg af en helt ny direkte Skat til Beløb af 3 Mill. Kr., gøre denne meget upopulær. Stedenfor en Afgift, hvis Udredelse ikke direkte mærkes, fordi den erlægges umiddelbart i Betalingen for indkøbte Varer, og hvis Bortfalden derfor heller ikke altid vil blive følt og paafønnenet, hvorhos en samtidig indtrædende Prisstigning vil kunne bevirke, at slet ingen Besparelse indtræder, vil Befolkningen komme til at erlægge en direkte Skat, der opkræves til bestemte Tider og altid føles som et generende og uvelkomment Tryk. En saadan Afsløsning af en ikke ubetydelig Del af Toldafgiften ved en direkte Skat forekommer derfor Flertallet temmelig mislig og utilraadelig — aldeles bortset fra det Spørgsmaal, om den Forskydning af Skattebyrden fra en Del af Befolkningen til en anden, som herved foregaar, er fuldt forsvarelig ved Siden af den betydelige Forskydning af selve Toldbyrden, som Kommissionens Forslag om Forhøjelse af Lüksafgifterne og Nedsættelse af de almindelige Forbrugsafgifter med $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. vil bevirke.

Endnu mindre kan dog Kommissionens Flertal gaa ind paa Mindretallets Forslag om ved Siden heraf endnu at lade hele 3 Mill. Kr. bortfalde uden nogen Dækning. Det er netop denne Fordring om, at Statskassen ved en Toldrevision skal opgive et større Beløb af Toldindtægten, som hidtil har umuliggjort enhver almindelig Revision af Toldloven af 1863. Et Blif paa de i Mærene 1871—91 stedfundne Forhandlinger om en Toldrevision godtgør dette tilstrækkeligt.

I 1871 fremsatte Finansminister Fenger et Forslag til en Toldrevision, der gik ud paa at ophæve Tolden dels paa nogle almindelige Livsformødenheder, dels paa forskellige Naar- og Sjølpestoffer, samt endelig paa Nedsættelse af Tolden for forskellige færdige Varer. Folketingets Udvalg var ganske enig i Principperne for Forslaget, men foreslog langt videre gaaende Nedsættelser og vilde ikke have disse Nedsættelser dækkede ved Forhøjelse af Tolden paa andre Forbrugsartikler, men ved „en direkte Skat paa Skatteevnen“, hvorimod man var villig til at gaa til en Forhøjelse af Brændevinsafgiften — som Produktbeskatning — for at faa Skibsafgiften ophævet. Da disse Forslag maatte anses for uigennemførlige i Landstinget, tog Finansministeren selv sine Forslag tilbage, inden de naaede til anden Behandling.

I 1872 fremsatte Finansminister Krieger et modificeret, noget videre gaaende Forslag, hvorefter en Indtægtsnedgang af 600,000 Kr. skulde forblive udættet. Men medens Folketinget atter i og for sig godkendte Principperne for Forslaget, forlangte det hyderligere Nedsættelser, saa at der i Alt blev en Indtægtsnedgang af $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvoraf en Del dog foresloges dækket ved en Formue- og Indkomststat, — et Forslag, som Regeringen erklærede for ganske uantageligt.

I 1873 forelagde samme Finansminister sit Forslag for Landstinget med videre gaaende Toldnedsættelser og gik derhos ind paa at lade et Beløb af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. forblive udættet. Men dette modsatte Landstinget sig, idet det kun vilde gaa med til en udættet